

Ježíš Kristus v nás

*Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte.
Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? (2K 13:5)*

Hlavní čtení: **2. Korintským 13**

ÚVOD: OTEC PÍŠE SVÝM DĚTEM

Milí bratři a milé sestry,

jsou to Pavlovy duchovní děti, kterým adresuje tato svá slova. Byl to apoštol Pavel, kdo v Korintu kázal evangelium o Pánu Ježíši. Byl to Pavel, kdo v Korintu založil první sbor. A v tom společenství dokonce strávil jeden a půl roku svého života. (Sk 18) To mějme na paměti, když se prokousáváme dvěma listy do Korintu, ve kterých nalezneme spoustu stížností, výčitek, kousavých a ironických poznámek na adresu tamních křesťanů. Pavel je jejich duchovní otec. Přivedl je ke Kristu a zamiloval si je bratrskou, nebo dokonce rodičovskou láskou. Slovy autora:

- *I kdybyste měli tisíce vychovatelů v Kristu, otců mnoho nemáte, neboť v Kristu Ježíši jsem vás já přivedl k životu skrze evangelium. (1K 4:15)*

Pavlovi velice záleželo na tom, aby jeho duchovní děti rostly ve víře. Aby korintští křesťané byli stále zralejší, zdatnější, po duchovní stránce kvalitnější a vyspělejší než na počátku, v okamžiku, kdy uvěřili.

Žel právě korintský sbor je příkladem společenství, kde se musí řešit jeden problém za druhým. Buď se mezi sebou hádali a přeli, kdo z nich má lepší duchovní poznání či potřebnější duchovní dar. (např. 1K 13:6) Nebo se někteří členové toho sboru dopouštěli mravních poklesků nejhrubšího zrna. (1K 5:1) A vůbec: Často k sobě navzájem necítili žádnou láskyplnou sounáležitost a ohleduplnost, což se projevovalo i v situacích, kdy by z nich měla láska téct proudem (např. při večeři Páně – 1K 11:21).

A k tomu ještě připočtème: Kdykoli jim chtěl apoštol domlouvat, setkával se s tvrdostí jejich srdce, s neochotou přijmout napomenutí, což Pavla štvalo a rmoutilo zároveň. Jedna věta, která mluví za vše:

- *Vyberte si: Mám na vás přijít s holí, nebo s láskou a mírností? (1K 4:21)*

I. PÁN JEŽÍŠ JE MEZI NÁMI!

Bratři a sestry, ten dnešní text (2K 13) je velice komplikovaný. S nadsázkou můžeme říct: *Co věta, to rébus*. Jako by byl sestavený z hádanek. Ovšem my dnes nepotřebujeme pochopit každíčkou apoštolovu větu. Nemusíme dnes vnést světlo do všech temných zákoutí napsaných řádků. Nám dnes stačí přijít na hlavní myšlenku celého oddílu. A ta hlavní myšlenka, kolem které se celý oddíl točí, zní: **Pán Ježíš Kristus je mezi námi. Pán Ježíš Kristus je v nás.**

Apoštol říká:

- ⁵ *Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!*

Začněme otázkou: *Jak to poznáme, že Ježíš Kristus žije mezi námi? Jak poznáme, že Ježíš Kristus je v nás?* Nejprve je třeba uvěřit, že Ježíš Kristus je živý. Tedy: Že byl vzkříšen z mrtvých. To je první předpoklad. Pokud se někdo domnívá, že Ježíš byl poctivý a pravdivý učitel, který zemřel na kříži – a dál už nic, prostě: Šlus, šmitec, konec... Pokud někdo nevěří, že mocný Bůh třetího dne vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, pak jistě nebude brát vážně myšlenku, že by Kristus žil mezi námi. Ježíš je v tom případě mrtvý. Byl nespravedlivě popraven, sňat z kříže, uložen do hrobu – a nám po něm zbylo jen krásné a hluboké učení. A jistě také působivé příklady dobrého života. Ovšem nic víc.

Jenže my křesťané věříme, že Ježíš Kristus je živý, protože ho jeho nebeský Otec přivedl k novému životu. Vzkřísil jej z mrtvých. A na základě tohoto úžasného Božího činu my věříme, že Ježíš Kristus žije s námi, mluví s námi, jedná s námi, provází nás po cestách života. Že on je naším živým Přítelem. On je starší, zkušenější, a ovšem také mnohem laskavější a svatější Bratr. On je Dárce života a Vítěz nad hříchem a smrtí. Slovy apoštola Pavla:

- ⁴ *Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ.*

On je tedy živý a také mocný Pán. Tedy: Jeho přítomnost mezi námi není jen skutečná, nýbrž také mocná. Podivuhodná. Podmanivá. Dechberoucí. Kristus se totiž v našich životech prosazuje. Navzdory našim slabostem. Navzdory našemu selhání. Navzdory našim chybám a pádům. Stále nás posiluje, abychom žili dobrým životem před tváří Hospodina.

Apoštol Pavel je přesvědčen, že mocná a živá přítomnost Ježíše Krista, toho vzkříšeného Pána, dokáže divy. Že křesťany umí změnit k lepšímu. Že je živý Kristus povede předně k pokání. Pokud budou nakonec ochotně a rádi činit pokání, pokud jim bude líto, že žili špatně, pokud budou chtít napravovat své nedostatky, pokud budou schopni opouštět svůj nemravný, zlý či sobecký životní styl, pokud zatouží milovat Boha a své bližní, bude to jen a jen díky živému, mocnému a přítomnému Kristu.

A pozor: I kdyby dál brali Pavla za neschopného slabocha, který nedokáže předávat evangelium krásnými slovy (2K 10:10), který nemá stále v záloze nějaký ten zázrak či div... I kdyby ho dál neměli úplně v lásce, i kdyby si jeho osobní přítomnost v Korintu nepřáli ... I kdyby už neobnovili Pavlův fanklub... Co na tom záleží? Hlavně, že se oni sami změní! Jejich pokání, jejich obrácení, jejich změna: To bude ten pravý důkaz, že jim Pavel donesl skutečné evangelium, že mezi nimi působí vzkříšený Pán. (2K 11:2-3) Jeho vlastními slovy:

- ⁷ *Modlíme se k Bohu, abyste neudělali nic zlého - nejde nám o to, aby se ukázalo, jak my jsme obstáli, ale abyste vy činili to, co je správné, i kdybychom my neobstáli.*

II. TEST NA PŘÍTOMNOST KRISTA V NAŠEM ŽIVOTĚ

Takže ještě jednou, tentokrát trochu jinak: Ježíš Kristus je živý a mocný... Ale třeba ne zrovna mezi námi! Třeba ne zrovna u nás! Proto apoštol nabádá nás všechny, abychom sami sebe zkoumali a zkoušeli, zda je Kristus živý a mocný zrovna u nás, mezi námi, v nás.

Jak se to zkoumá? Jak se to zkouší? Existuje na to spolehlivý test? Ten nejdůležitější a nejspolehlivější test na Kristovu přítomnost je ochota k pokání. Touha po změně života. Pokud jsi smutný z toho, že jsi nekráčel po těch správných cestách; pokud tě mrzí, že jsi zarmoutil Krista, že ses minul s tím, jak bys měl ty sám žít, že jsi třeba při tom i ublížil svým blízkým; pokud toužíš po změně ve svém životě; pokud se chceš vydat po nových cestách za Kristem, žít v lásce vůči Bohu i vůči lidem kolem tebe, pak je Kristus ve tvém životě přítomný i mocný. Opravdové, nefalšované pokání kdykoli je ho třeba, klidně každý den znovu a znovu: To je nejspolehlivější test Kristovy blízkosti. Jsou samozřejmě mnohé další testy na přítomnost vzkříšeného Pána. Jen už nejsou tak přesné. Například: *Zda znám dobře Písmo.* Nebo: *Zda se v mém životě dějí nějaké zázraky.* Nebo: *Zda jsem obdařen několika duchovními dary zároveň.* Či třeba: *Zda mě druzí křesťané chválí a vynášejí do nebes.* Za spolehlivost těchto testů bych ruku do ohně nedal. Ale ochota k pravému pokání, bytostná touha žít jako Kristus – to je neklamné znamení Kristovy skutečné přítomnosti v našem životě.

Bratři a sestry, je to především úžasná zpráva: *Živý a mocný Kristus je mezi námi.* Na nic, čím si procházíme, tedy nejsme sami. I kdyby nás opustili naši nejlepší přátelé, i kdyby se na nás vykašlali naši příbuzní, nejsme a nikdy nebudeme sami. Ježíš Kristus, náš mocný a živý bratr je stále s námi. Je v nás. Zamysleme se chvíli nad tím: Kdy jsme naposledy skutečně prožívali jeho živou a mocnou přítomnost? Kdy jsme ji zakoušeli? To je pro nás velice důležité. My si totiž jeho blízkost neuvědomujeme pořád. Naopak: Někdy propadáme pocitu, že jsme opuštěni, že jsme na všechno sami, že Bůh je daleko, že se o nás nezajímá, že se o nás nestará. Možná právě tato vzpomínka na Kristovu mocnou blízkost v nás znovu probudí touhu žít jemu nablízku, v souladu s jeho přáním, s jeho vůlí. Ve smyslu: *Ty, vzkříšený Pane, jsi se mnou byl a stále se mnou jsi. A já tě přítom přehlížím. A nectím tě svým životem.*

III. LÍBAT SE NEMUSÍTE...

A jak tedy máme žít? O co všechno smíme usilovat, když je Kristus mezi námi? O tom mluví apoštol Pavel v samotném závěru:

- ¹¹ *Nakonec, bratří: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením.* ¹² *Pozdravují vás všichni bratři.* ¹³ *Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.*

Svaté políbení: To je jediná položka z těchto dobrých rad, kterou si v této době nedovolíme masově praktikovat a propagovat. Ale snad až se spolu opět uvidíme, alespoň tu pravici si podáme na znamení vzájemné náklonnosti, sounáležitosti a skutečného bratrství v Kristu.

IV. ALE VŠECHNO OSTATNÍ SI VEZMĚTE K SRDCI!

Všechny další Pavlovy rady jsou nadčasové a zároveň právě v této době tolik potřebné. V atmosféře prodchnuté strachem, v situaci, kdy se mnozí lidé bojí s druhými lidmi mluvit, potkávat se, být spolu v živém kontaktu, zní Pavlovy rady velice naléhavě. Vy, křesťané, budujte vztahy mezi sebou. Potěšujte se, povzbuzujte se, napomínejte se, hledejte především to, co vás spojuje a usilujte o pokojné soužití.

Pokud se začnete jeden před druhým schovávat, pokud se budete před druhými lidmi zavírat a izolovat se, pak vám reálně hrozí, že nedosáhnete spásy. Protože Bůh lásky a pokoje nás stvořil pro společenství. Bůh nás v Kristu dal dohromady. K branám Kristova království máme tedy dojít společně. A ne jednotlivě, ne každý sám za sebe. Ve vzájemné lásce a podpoře. V pokoji mezi sebou. A ne ve strachu jeden z druhého.

A tu úplně první Pavlovu radu bych rád probral trochu podrobněji. Apoštol říká: *Když tedy víte, že Kristus je mezi vámi, radujte se.* Ano, tím se musíme lišit od druhých lidí: Že se dokážeme radovat v Kristu. Radovat se s Kristem. Radovat se spolu s těmi, kteří také s Kristem žijí. Radovat se ve shromáždění, kde je Kristus přítomen. Radovat se i o samotě, kdy nám Kristus dělá tichého společníka. Radost je důležitým projevem víry v Pána Ježíše. A v této zvláštní době snad ještě mnohem víc než před lety. Společnost se totiž noří do strachu a depresí. Jedni lidé se stále hlouběji propadají do netečnosti a nezájmu. Druzí čím dál víc nadávají, brblají, hádají se a vyhrožují. No, i my si můžeme někdy zanádat, proč ne? I my smíme smutnit a ronit slzy. I my smíme prožívat strach a hrůzu. V tom jsme na jedné lodi s ostatními lidmi. Ale nezapomeňme se přitom radovat v Pánu Ježíši Kristu! Nezapomeňme se veselit z toho, že Pán Ježíš je s námi! Že za nás kdysi položil svůj život na kříži. Že pro nás připravuje Boží království, tedy to, co *oko nevidělo a ucho neslyšelo.* (1K 2:9)

Pavel ve svých dopisech připomíná velice často, že se musíme radovat. Proč? Z dvou důvodů: Protože to není samo sebou, že se křesťan raduje. Ale zároveň proto, že to je možné a žádoucí: Radovat se v Kristu. Že to jde, bratři a sestry!

- ¹² *Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.* (Ř 12:12)
- *A tak, bratři moji, radujte se v Pánu. Psáti vám stále totéž mně není zatěžko a vám to bude oporou.* (Fp 3:1)
- *Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!* (Fp 4:4)
- ¹⁶ *Stále se radujte,* ¹⁷ *v modlitbách neustávejte.* (1Te 5:16-17)

Totéž píše třeba i apoštol Petr:

- *Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.* ⁶ *Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek.* (1Pt 1:5-6)
- *Radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva.* (1Pt 4:13)

A k tomu nakonec připojme slova Pána Ježíše, v posledu určená všem jeho učedníkům:

- *...radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.* (L 10:20)

Bratři a sestry, nechme se nakazit touto radostí. Dovolme té radosti ze vzkříšeného Pána, z jeho lásky a jeho stálé a mocné přítomnosti, vstoupit do našeho nitra, do našeho srdce. Dovolme jí usadit se v nás. Nebráňme jí, aby se v nás prosadila, aby se také projevovala navenek. Ať radost z Krista nakazí naše srdce! Ať z nás také přeskakuje na druhé lidi! Protože vzkříšený Kristus a nefalšovaná radost z jeho přítomnosti: To je skutečné světlo na konci tunelu, o kterém se nyní stále mluví jen v souvislosti s vakcínou. To je skutečný lék na naši bolest, na náš smutek, na naše zklamání, na naši zlost, na naši beznaděj. To je pravá obrana také proti covidu a všem společenským, politickým, ekonomickým důsledkům, které spolu s tou nákazou zažíváme, a ještě zažívat budeme.

V. ZÁVĚREČNÉ POŽEHNÁNÍ

Milí přátelé v Kristu, přeji vám všem, abyste v těchto dnech plně prožívali to, co nám apoštol zvěstuje ve své poslední větě:

- ¹³ *Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Duchu svatého se všemi vámi.*

Modleme se: *Bud' tedy s námi, milostivý Pane Ježíši, který jsi nás zachránil svou smrtí na kříži a který nás provází životem jakožto mocný a živý Pán. Bud' s námi, laskavý Bože. Odpouštěj nám všechny naše slabosti a nedostatky a probouzej nás každého dne k novému životu. Bud' s námi, Duchu svatý, Duchu milosti a pravdy, Duchu Boží, Duchu Pána Ježíše. Připomínej nám slova našeho Pána, těš nás i napomínej. A doved' nás bezpečně až k branám Božího království. Amen.*